

ΘΡΑΚΙΚΗ
ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΕΤΗΣΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΘΡΑΚΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1897

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1897

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ

ΕΙΣ δεκάωρον από Κωνσταντινουπόλεως νοτιοδυτικῶς ἀπόστασιν παρά τὴν Θρακικὴν τῆς Προποντίδος παραλίαν κεῖται ἡ κωμόπολις Ἐπιβάτας ὑπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τῆς δυτικώτερον αὐτῆς κειμένης μητροπόλεως Σηλυβρίας ὑπαγομένη. Ἡ κωμόπολις αὕτη ἐγέννησε καὶ ἐξέθρεψεν, ἅμα ἀρχομένου τοῦ ἐκπνέοντος ἡδὴ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος, ἓνα τῶν μεγάλων εὐεργετῶν ἐκείνων ἓνα τῶν χρηστικῶν καὶ ἀρχαϊκῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, ὧν ὁ βίος ὑπῆρξε πλήρης ἀφανῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀλλὰ μεγάλων ἀγαθοεργιῶν, Σαράντην τὸν Ἀρχιγένην. Γόνος ἀφανῶν ἐξ Ἐπιβατῶν γονέων, ὧν τὴν χριστιανικὴν ἀρετὴν καὶ τιμιότητα μό-

νον, ὡς λέγουσιν, ἡ φήμη καὶ ἡ εὐκλεία τοῦ υἱοῦ ὑπερέβη, ὀλίγα ἠδυνήθη νὰ μάθῃ ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην γραμμα-
τα· ἀλλὰ, διαφλεγόμενος παιδιόθεν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ πόθου ν'
ἀποκτήσῃ γνώσεις καὶ νὰ φανῇ ὠφέλιμος ἀνευδείχθη τέκνον
τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἔργων. Τυχῶν ἕνεκα τῆς εὐφυΐας καὶ ἐπιμε-
λείας αὐτοῦ τῆς προστασίας διακεκριμένων ὁμογενῶν, ἐσπού-
δασεν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ ὑπὸ τοὺς ἀκιδίμους
Λεγάδην καὶ Σαμουήλ, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρώτου διατρεφόμε-
νος ἐπὶ πολλὰ ἔτη τό τε σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν. Μορφω-
θεὶς οὕτω ἱκανῶς πρὸς διδασκαλίαν τῶν συμπατριωτῶν αὐ-
τοῦ, ἐδίδαξεν ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Φιλιππουπόλει τῆς Θράκης
καὶ μετέβη ἀκολούθως εἰς Εὐρώπην.

Εἰς Παρισίους ἐλθὼν διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς καλῆς αὐ-
τοῦ ἀγωγῆς προσεῖλκυσε τὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν τοῦ με-
γαλοφυοῦς καὶ μεγάλου πολιτικοῦ τῆς Τουρκίας Ρεσσὶτ πασ-
σά, πρεσβευτοῦ ὄντος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐν Παρισίαις,
καὶ ἐξέμαθε τὴν ἀκεσίμβροτον τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμην,
ἣτις ἔδωκεν αὐτῷ τό μέσον τοῦ νὰ κορέσῃ τὴν ἱεράν τῆς
ἀγαθοεργίας δίψαν. Ἡ εὐνοία αὕτη διαρκέσασα ἀναλλοίωτος
μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἰσχυροῦ ὑπουργοῦ πολλῶν ἀγαθῶν
πάροχος ἐγένετο τῷ Ἀρχιγένει, διότι οὐχὶ μόνον τὴν ἀποπε-
ράτωσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ διηκούλουνεν, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὸ
μετέπειτα κατὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ ἰσχυρῶς αὐτὸν ὑπεστή-
ριξεν. Ἐξ ἐνός ἡ εὐνοία αὕτη ἐξ ἄλλου δὲ ἡ ἀτομικὴ πραγ-
ματικὴ ἀξία, ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ ἐπιμέλεια καὶ τὸ ἄοκνον
αὐτοῦ προήγαγον ταχέως τὸν Ἀρχιγένην, εἰς ἀνωτάτην
ἀφικόμενον περιωπὴν ἐν τῇ ἀρίστῃ κοινωνίᾳ τῆς βασιλίδος
τῶν πόλεων διορισθέντα σὺν ἄλλοις καὶ ἰδιαίτερον ἰατρὸν τοῦ
γυναικωνίτου τῶν ἀνακτόρων καὶ κατέστησαν αὐτὸν ὑλικῶς
εὐημεροῦντα καὶ πλουτοῦντα καὶ δυνάμενον νὰ ἀγαθοεργῇ.

Ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ καθήκοντος σπεύδων ὅπου ὑπῆρχον πάσχοιτες, θεραπεύων πατρικῶς αὐτούς, ἐκτελῶν ἔργα προνοίας τοῖς πένησιν, ὧν πολλοὶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἱατροῦ εὕρισκον ὑπὸ τὰ προσκεφάλαια τῆς κλίνης αὐτῶν ἀπρόοπτον χρηματικὴν βοήθειαν, ζῶν μετὰ μεγίστης λιτότητος, ὅπως ἦ γενναϊότερος εἰς τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ, συγγράφων, διδάσκων, ἰδίᾳ ὡς καθηγητῆς ἐπὶ 33 ὅλα ἔτη μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, συμβάντος κατὰ τὸ 1873 κατὰ μῆνα Ἰβριον, ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ ἱατρικῇ σχολῇ, ὁ Σιράντης Ἀρχιγένης ἠδυνήθη νὰ καταλίπη ἀθάνατον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἰδρύσας κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1857 ἐν τῇ γενεθλίῳ αὐτοῦ γῆ τὰ φερώνυμα ἱερὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα, διατρέφων, παιδεύων παιδᾶς ὀρφανούς καὶ νεάνιδας, αἵτινες διέδιδον ἀνά τὴν Θράκην τὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Σπανίως τὸ ἱερὸν αἰσθημα τῆς ἀγαθοεργίας προέβη εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, σπανίως ἡ ἐπιστήμη ἀνέδειξεν ἄνδρα τοιαῦτα χριστιανικὰ καὶ ἔθνικὰ αἰσθήματα ἔχοντα, οἷα ὁ Σ. Ἀρχιγένης. Ὁ Θεὸς ἠύλογησεν αὐτὸν ζῶντα ἐν τῇ συζύγῳ αὐτοῦ, ἀληθεῖ τύπῳ γυναικείας ἀρετῆς, ἣτις ἐγένετο ἡ πρώτη σύμβουλος καὶ βοηθὸς αὐτοῦ εἰς τὰς μεγάλας ταύτας ἀγαθοεργίας. Τὸν μέγαν τοῦτον Θράκα, τὸν καταγινόμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κοινῶν τοῦ Γένους ὅλου συμφερόντων ἄνευ θορύβου καὶ ἐπιδείξεων, ὅτε τὸ 1872 συνέστη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Θρακικὸς Σύλλογος σκοπὸν ἔχων τὴν ἐνίσχυσιν ἢ διάδοσιν τῆς παιδείας ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς δήμοις τῆς Θράκης, ὁ Σύλλογος ἐκτιμῶν διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς εὐεργεσίας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ταύτην χώραν ἀνεκήρυξεν παμψηφεί καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας πρόεδρον τοῦ συμβουλίου τοῦ μέλλοντος νὰ διευθῆναι τὰς ἐργασίας τοῦ Συλλόγου. Μεγάλαι προεμνηύοντο καὶ πρὸς τὸν

Σύλλογον τοῦτον καὶ πρὸς τὴν Θράκην ἐν γένει καὶ πρὸς τὸ ἔθνος αἱ εὐεργεσίαι τοῦ σεβασμίου τούτου καὶ ἀρχαῖκου Ἑλληνοῦ, ἂν δὲν ἐξηφάνιζε τὰς ἐλπίδας ταύτας ὁ μετὰ ἐν ἔτος ἐπελθὼν θάνατος αὐτοῦ.

Ἄλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχιγένους, ἐξήσκει καὶ ἐξασκεῖ ἐν Ἐπιβάταις καὶ ἐν πάσῃ τῇ Θράκῃ ἐπὶ μακρὰν ἀκτῖνα γόητρον ἀπαράμιλλον. Ὁ Ἀρχιγένης εἶναι ὄνομα μυθικόν, εἶνε ἥρωα, εἶνε μέγας ἀνὴρ, εἶνε ἐν τῶν πρωτίστων ὀνομάτων, ὅπερ ὁ παῖς, ἢ κόρη ἀκούουσι παρὰ τῶν γονέων, ὅστις προτίθεται παράδειγμα φιλανθρωπίας, γενναιοδωρίας, φιλογενείας καὶ φιλοπατρίας, συνέσεως καὶ ἐπιστήμης. Ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὁ Ἀρχιγένης θέλει ἐπιζῆ εἰς τὴν μνήμην πολλῶν γενεῶν. Ὁ Ἀρχιγένης ἔσται τὸ δημοτικώτατον ὄνομα τῆς παρὰ τὰς Ἐπιβάτας Θρακικῆς γῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ἀγαθουργὰ αὐτοῦ καθιδρύματα, τὰ κληροδοτήματα αὐτοῦ ταῦτα πρὸς τὴν ὁμοπάτριδα νεολαίαν, ἧς ἐκθύμως ἐπόθησε καὶ ἐπεζήτησε τὴν πρόσδοον, ὡς μαρτύρια τρανὰ καὶ ἀνεξίτηλα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἐνθέου αὐτοῦ ζήλου πρὸς τὰς γενναιοδωρίας καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ ἀσβέστου φωτὸς τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἀληθοῦς καὶ καλῶς ἐννοουμένου πολιτισμοῦ ἀνυψοῦνται ἐν τῇ κωμοπόλει τῶν Ἐπιβατῶν. Ἀνυψοῦνται, ἐνταῦθα τὸ Ἀρχιγένειον παρθεναγωγεῖον, ἰδρυθὲν τὸ 1857 τὸ Ἑλένειον ἐκπαιδευτήριον, ἰδρυθὲν τὸ 1867—ἐπωνυμούμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς πιστῆς καὶ ἀφωσιωμένης αὐτῷ συζύγου—ὁ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ παρθεναγωγείου μικρὸς μὲν ἀλλὰ τεχνικωτάτου ῥυθμοῦ καὶ κατασκευῆς ναός, ἰδρυθεὶς τὸ 1863, ἐπ' ὀνόματι τῶν 40 Μαρτύρων, οἰκοδόμημα καὶ κληροδοτήμα τοῦ ἀοιδίμου, ἐν ᾧ αἱ ἐν τῷ παρθεναγωγείῳ ἐκπαιδευόμεναι παρθένοι ἀναπέμπουσι πρὸς τὸν Ὑψιστον τὰς ἀθῶας αὐτῶν εὐχὰς καὶ τὰς θερμὰς

αὐτῶν δεήσεις ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τῆς πατρίδος αὐτῶν εὐεργέτου, καὶ τέλος τὸ Ἀρχιγενεῖον νηπιαγωγεῖον τὸ ἰδρυθὲν ἐν ἔτος πρὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ κοιδίμου.

Ἐξῶθεν τῶν Ἀρχιγενεῖων καθιδρυμάτων, ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων του, ἐν τοῖς κόλποις τῆς πατρίδος του, μακρὰν πάσης ἐπιδείξεως καὶ οἰκτρᾶς ἀλαζονείας ἐτάφη ὁ νεκρὸς τοῦ Σαράντου Ἀρχιγένους, ὁ δὲ τάφος αὐτοῦ ἔσται σέβασμα ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς.

Ἐν Ἐπιβάταις, τῇ 8ῃ Νοεμβρίου 1896.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι ΑΘΗΝΑΓΕΝΗΣ
Διδάσκαλος ἐν τοῖς Ἀρχιγενεῖοις

